

Andamanerne

Jagten på trophehavets bulldog

Andamanerne er noget af et paradis med bounty-agtige strande og lokaliteter, der endnu ikke er udsat for den voldsomme turisme. Samtidig byder havet på store giant trevally og en artsrigdom udover det sædvanlige.

Tekst og foto: Flemming Birger Larsen

Kingfisher flight 3631 sætter hjulene på den grønne tropeø, og vi er tilbage på Andamanerne. Det er godt et år siden, min familie og jeg forlod dette tropeparadis med et løfte til os selv om at ville vende tilbage. De første fem dage skal bruges på at udforske Baratang Island, som næsten ingen udviklet turisme har, og hvor der kun er et enkelt hotel.

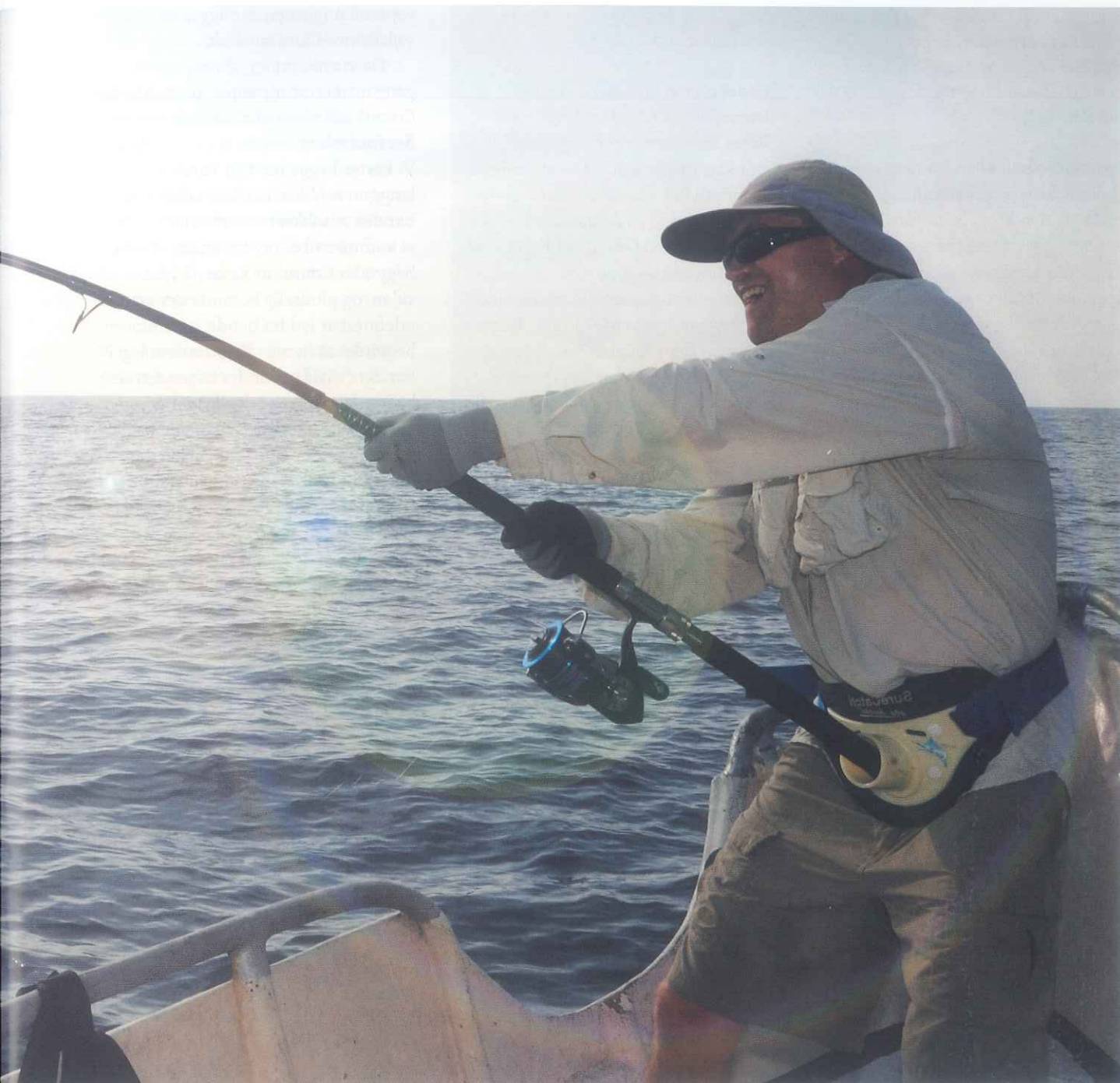
Jeg har selvfølgelig slæbt mit fiskegrej med, og fiskeriet skal da også prøves her. Vi får arrangeret en båd, og

det viser sig at være en stor speedbåd med en 50 hk Yamaha på hækken - et scoop på disse kanter. Båden er bemannet med ikke mindre end fem indere, og de kigger måbende til, da jeg pakker et par fiskestænger ud - de har aldrig set en fiskestang før. Hele familien er med, da vi stævner ud fra en lille bådebro, og efter lidt badning og en picnicfrokost, i skyggen af en kokospalme, er det tid til at prøve fiskeriet.

Besætningen er ikke til megen hjælp, så jeg guider båden hen til et område med varieret bund. Jeg starter med

stickbait, og der går ikke mange kast, før en coral trout på to-tre kilo tager den, og turens første fisk ligger i båden. Besætningen er ganske imponeret over min præstation og nikker anerkendende til mine kast. Ganske kort efter får jeg et kraftigt hug, og min popperstang bøjer dybt, da jeg prøver at holde fisken fri af bunden. Det viser sig at være en tiger grouper på syv-otte kilo, og da jeg får den ind til båden, løfter en af båddrengene den indenbords.

Veltilfreds med min egen præstation og under stor applaus fra både familie og femmandsbesætningen går

jeg i gang med at frigøre min stickbait fra fiskens mund. Men netop som jeg lægger mig på knæ for at frigøre krogen, spræller fisken vildt og voldsomt, og den får vristet sig fri af den generende krog. Nu mærker jeg smerten i mit ben, og det er ikke et rart syn, som møder mig, da jeg kigger ned. En størrelse 3/0 trekrog sidder velplaceret lige under knæet. Fed start!

Trekrogen sidder med to kroge lige under knæskallen. Den ene er gået helt ind, så hele krogbøjningen er væk. Den anden sidder lidt mere yderligt. Der er ikke andet for end at sejle til et hospi-

tal, der ligger to timers sejlads herfra. Da vi ankommer til det såkaldte hospital, bliver vi vist ind i et lille bitte rum med en beskidt håndvask og et gammelt træbord. Der ligger brugte plastre og skalpeller på gulvet. Jeg får ikke lang tid til at sunde mig, for pludselig kommer en hel inderfamilie ind i rummet med en femårig dreng, der har et stort hul i hovedet. To mænd går straks i gang med at barbære ungen og giver ham seks sting - uden bedøvelse.

Da inderdrengen og hans familie har forladt rummet, spørger jeg de to mænd, om de er læger. "No, no",

Grejet bliver testet til det yderste når en 50+ lbs giant trevally har taget popperen. Hvis ikke grejet er trimmet fra hjul til krogspids er der stor sandsynlighed for at de helt store fisk mistes!

svarer de, og jeg finder samtidig ud af, at de ikke taler engelsk. At de ikke er læger afholder dem ikke fra at begynde at diskutere, hvordan man får min fiskekrog ud. Den ene begynder at rense omkring krogene, mens den anden sætter et nyt blad på skalpellen. Heldigvis har de besluttet at ofre lidt bedøvelse på mig, men det er lang-

somt gået op for mig, at de aldrig har prøvet at fjerne en fiskekrog før. Da den ene lægger an til et langt snit, ved den dybeste af krogene, er det mig der må råbe "no, no".

Jeg tager skalpellen fra de selvbestaltede læger og skærer forsigtigt frit omkring den krog, som sidder mest yderligt. Nu har jeg mere styr på den dybtsiddende krog og kan mærke, at spidsen sidder i kødet, lige under knæskallen. Jeg føler mig frem til, hvor krogspidsen sidder og laver et lille snit, til jeg rammer spidsen. Nu kan jeg vride krogen ud af hullet, klemme modhagen og vride den tilbage. De to indiske "læger" har i mellemtiden fundet deres mobiltelefoner frem og er gået i gang med at filme den store hvide mand, der er i gang med et kirurgisk indgreb på sig selv. Jeg ender med nogle ganske få sting og er heldig, at der ikke går betændelse i det. Men jeg tør ikke tænke på, hvad der var sket,

hvis jeg havde ladet de indiske læger skære mit knæ op?

Endelig er vi tilbage på Havelock Island, der er rejsens primære mål. Vores Indiske venner Nafisa og Qutub står klar til at modtage os, da færgen lægger til kaj. Havelock Island er det eneste område på Andamanerne, som har veludviklede turistfaciliteter. Her findes en række gode overnatningsmuligheder og masser af muligheder for den eventyrlystne familie. Udover fiskeri er der mulighed for dykning, snorkling, fuglesafari, kajaksejlsads eller bare afslapning under kokospalmerne på de hvide sandstrande.

Vi har planlagt otte fiskedage med vores ven Qutub, og efter et par afslapningsdage påmønstrer vi en tidlig morgen båden Red Snapper. Vi er fulde af forventninger, da vi stævner ud på

vej mod nogle øer, der ligger en times sejlsads nord for Havelock.

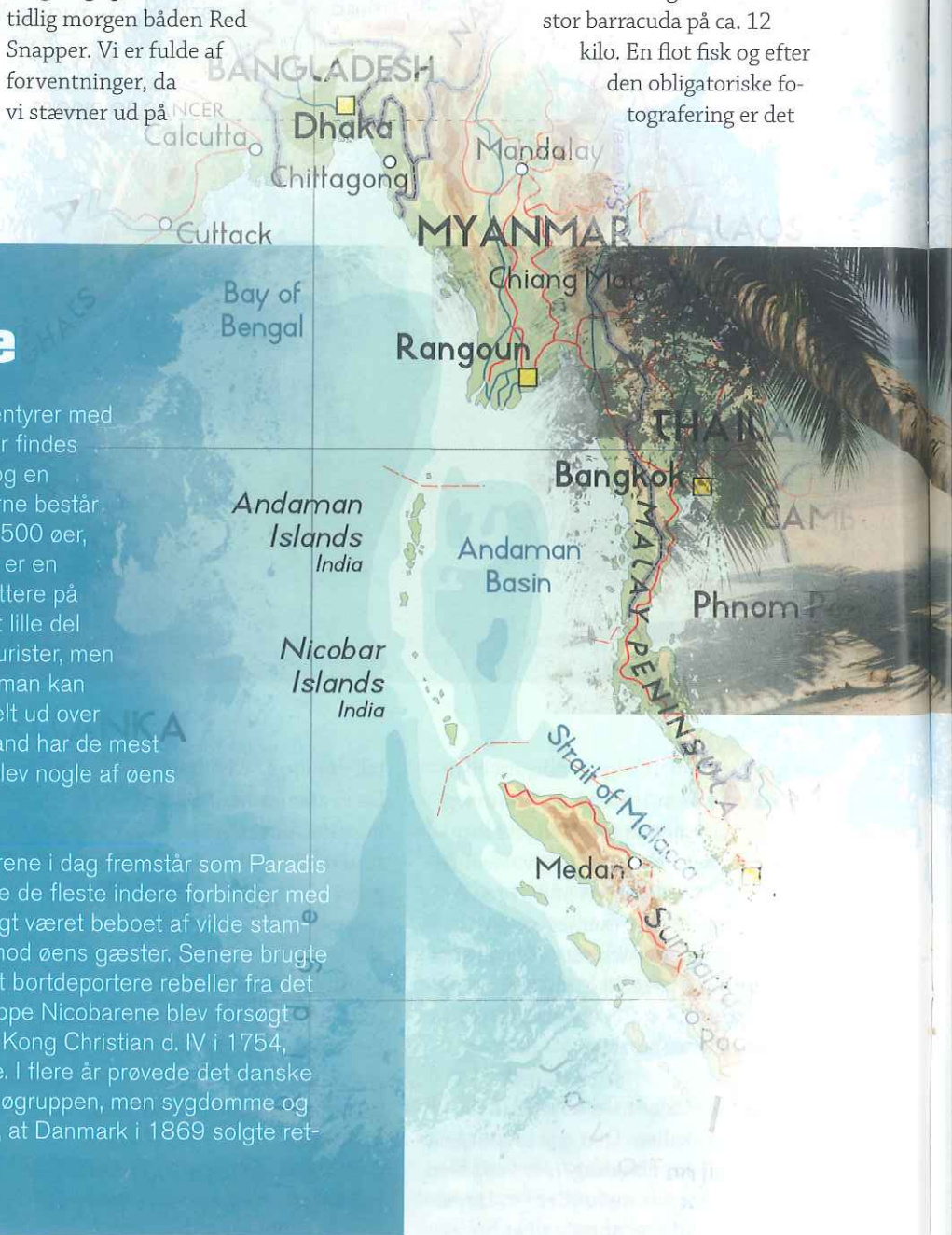
Da vi ankommer, går jeg straks i gang med en stor popper, og min kone Connie sætter en stickbait på. Jeg får det første hug - en fin lille coral trout. Vi kaster begge mod en koralkant langs en ø. Vandet er krystalklart og har den smukkeste azurblå farve. Da vi kommer til et rev for enden af øen, begynder Connie at kaste på ydersiden, og pludselig kommer der en udefinerbar lyd fra hende, og bremsen begynder at hvine. "Jeg har den, jeg har den," hylder hun fra bagenden af båden. Vi tror selvfølgelig, det er en giant trevally - eller GT som de kaldes lokalt - for det er jo dem, vi har gået og drømt om siden vores sidste tur.

Men det viser sig at være en stor barracuda på ca. 12 kilo. En flot fisk og efter den obligatoriske fotografering er det

Andamanerne

Andamanerne har alt, hvad en eventyrer med hang til troperne drømmer om. Her findes nogle af verdens bedste strande og en enestående regnskov. Andamanerne består sammen med Nicobarene af over 500 øer, der strækker sig over 700 km. De er en del af Indien, selv om de ligger tættere på Thailand og Burma. Kun en meget lille del af øgruppen er åben for vestlige turister, men det er fuldt ud tilstrækkeligt til, at man kan opleve et tropisk eventyr, der er helt ud over det sædvanlige. Øen Havelock Island har de mest udviklede turistfaciliteter. I 2004 blev nogle af øens strande kåret som Asiens bedste.

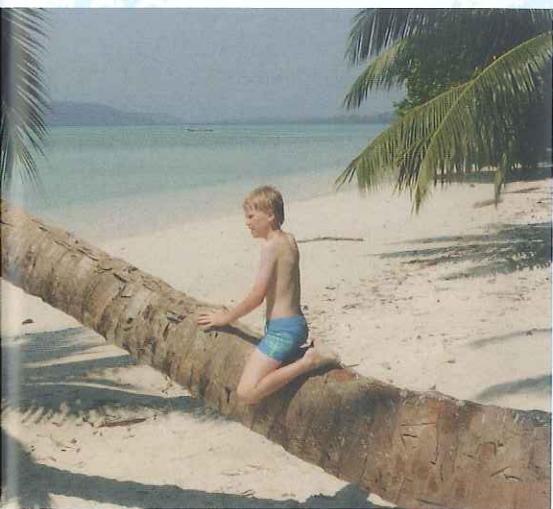
Selv om Andamanerne og Nicobarene i dag fremstår som Paradis på jord, er det langt fra den historie de fleste indere forbinder med øerne. Andamanerne har oprindeligt været beboet af vilde stammefolk som langt fra tog venligt imod øens gæster. Senere brugte den britiske kolonimagt øerne til at bortdeportere rebeller fra det indiske fastland. Den sydlige øgruppe Nicobarene blev forsøgt koloniseret første gang af danske Kong Christian d. IV i 1754, hvor den blev kaldt Frederiksoerne. I flere år prøvede det danske Østindisk Kompagni at kolonisere øgruppen, men sygdomme og en fjendtlig lokalbefolkning gjorde, at Danmark i 1869 solgte rettighederne til øerne til briterne.

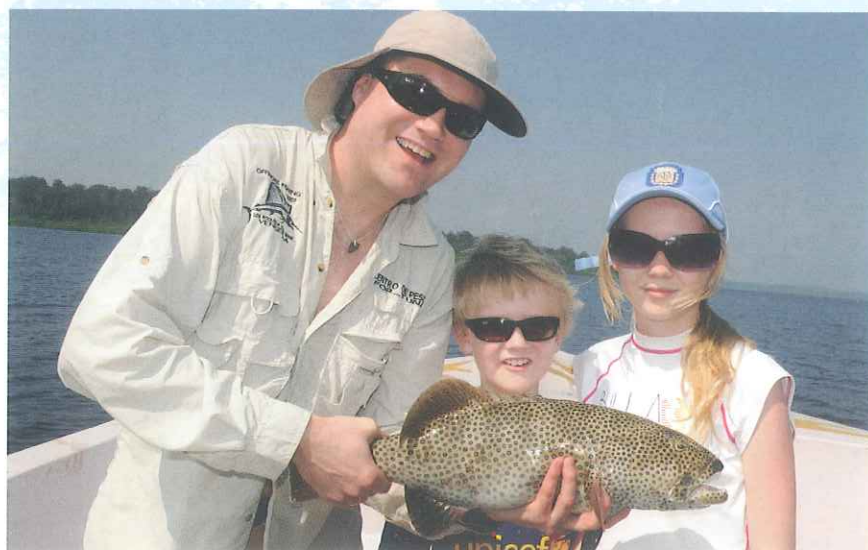
en stolt kone, der genoptager fiskeriet. Vi får et par voldsomme GT-kontakter til vores poppere, og Connie mister en kæmpe grouper, der skærer linen over i korallerne, men vi har ikke fået flere fisk i båden, da vi senere troller hjem ad mod Havelock. Lige udenfor havnen er der hug på Connies trollingstang, og efter et større tovtrækkeri haler Connie en flot tiger grouper indenbords. Den får en på hatten og ender sine dage på resortets grill.

Vi er kommet godt i gang med fiske- riet og har fået adskillige GT's i båden, men ingen af de rigtig store. Qutub har landet rigtig mange store GT'ere denne sæson - op til 100 lbs - men vi har endnu til gode at lande en GT over 50 lbs. Vi kæmper hårdt for at få en af

Andamanerne har nogle af verdens skønneste sandstrande og er velegnet til både familieferie og fiskeeventyr.

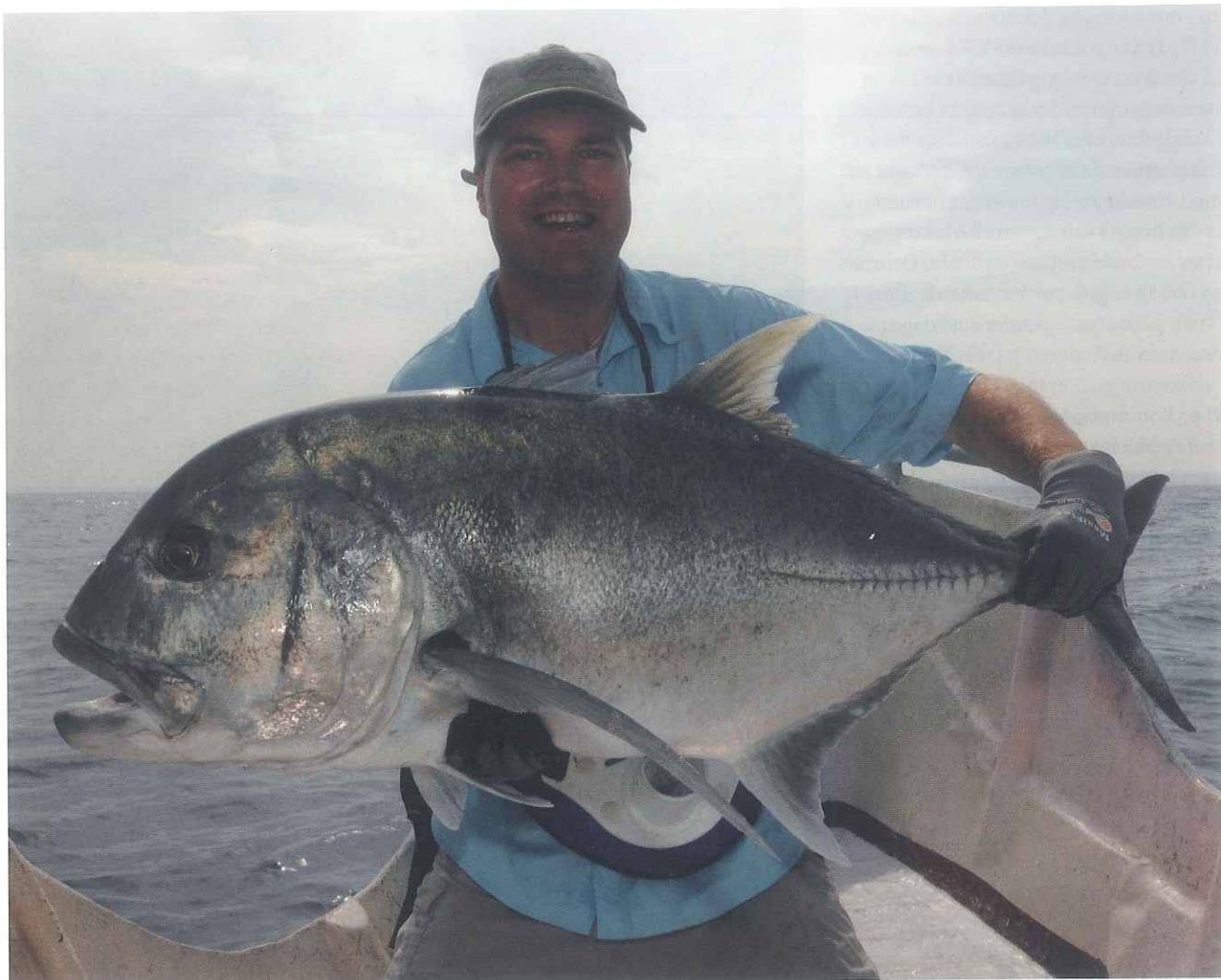

Det er først da jeg kigger ned at det går op for mig hvad der er sket og pludselig føler jeg smerten af den størrelse 3/0-trekrog der sidder solid i mit knæ. Bagefter spørger jeg mig selv: Hvor dum har man lov at være...

Andamanerne er ikke kun hardcore GT fiskeri. Her er det en coraltrout fanget af en stolt Gustav på 9 år.

Endelig fisk jeg min 50-punder! Det blev til yderligere en 50-punder, så alle fiskedrømme var opfyldt, da vi igen sad i flyveren på vej hjem til Danmark.

de store. Jeg har haft adskillige tilbud de sidste par dage, men mangler stadig at få dem i båden.

Det er tidligt morgen, da jeg møder Qutub ved havnen. Jeg er alene, Connie og ungerne har taget en slapperdag på stranden, så vi beslutter at sejle til revet Minuwa, der ligger lidt ude til havs. Der er knapt så mange fisk herude, men til gengæld er de ofte store. Da vi ankommer til revet, er der godt gang i baitfish stimerne, og en sejlfisk springer ud af vandet, netop som vi ankommer. Vi troller nogle ekstra runder med overflade-agn, men efter lidt tid går vi i gang med at poppe.

Connie med barracudaen der tog en stickbait fra SavageGear, som var det en tur i den lokale geddemose.

